

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2014. szeptember 3. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V É G Z É S T :

A hűtlen kezelés büntette miatt **az I.rendű vádlott ÉS TÁRSAI** ellen indított büntetőügyben a **Szolnoki Törvényszék** 2013. november 27. napján kihirdetett **3.B.528/2011/51.** számú ítéletét

h e l y b e n h a g y j a

azzal, hogy az állam terhén maradó bűnügyi költség összege helyesen 44.580,- (negyvennégyezer-ötszáznyolcvan) forint.

Megállapítja, hogy az I. rendű vádlott anyja neve **(1. sz. név)**, személyazonosító igazolványának száma: **(1. sz. személyazonosító igazolvány szám)**.

A II. rendű vádlott születési éve **[év]**, anyja nevének írásmódja **(2. sz. név)**.

A III. rendű vádlott neve **(III. rendű vádlott neve)**, személyazonosító igazolványának száma: **(2. sz. személyazonosító igazolvány szám)**.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság az I. rendű vádlottat hűtlen kezelés büntette, míg a II. rendű és a III. rendű vádlottat bűnsegédként elkövetett hűtlen kezelés büntette miatt emelt vád alól felmentette. Megállapította, hogy 25.399,- forint bűnügyi költség az állam terhén marad.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlottak

terhére, felmentésük miatt, megalapozatlanság miatti hatályon kívül helyezés végett.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a fellebbezést módosított tartalommal tartotta fenn, indítványozta az első fokú ítélet megváltoztatását, a vádlottak bűnösségének megállapítását, velük szemben szabadságvesztés és közügyektől eltiltás büntetés kiszabását.

Az ítélet tábla a fellebbezést alaptalannak ítélte.

- o -

A másodfokú bíróság az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) és (2) bekezdése alapján, a Be. 360. § (1) és (4) bekezdésében meghatározott eljárásban felülbírálvá az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, melynek eredményeképpen döntően megalapozott tényállást állapított meg.

A másodfokú bíróság az iratok egybehangzó adatai, valamint a vádlottak fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozatai alapján, figyelemmel a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

Az I. rendű vádlott tulajdonát képezi egy [1. sz. gépjármű típusa] típusú személygépkocsi.

A II. rendű vádlott egy nagykorú gyermeket tart el saját háztartásában és vagyonát képezi egy [2. sz. gépjármű típusa] típusú személygépkocsi.

A III. rendű vádlott időközben házasságot kötött, pénzügyi osztályvezető-helyettes a **[település megnevezése]**i Polgármesteri Hivatalban, vagyonát képezi egy [3. sz. gépjármű típusa] típusú személygépkocsi.

Az első fokú ítélet 3. oldal 2. bekezdését akként helyesbíti, hogy a **[település megnevezése]**i Önkormányzat 2008. február 28. napján - helyesen - 900.000.000,- forint értékben bocsátott ki kötvényt.

A 3. oldal 3. bekezdés értelemzavaró megfogalmazást tartalmaz, ezért azt akként helyesbíti, hogy **(tanú neve)** a III. rendű vádlottat tájékoztatta.

Az első fokú ítélet 12. oldal 3. bekezdés utolsó mondatát, valamint 4. bekezdését a tényállásba utalja.

A 4. oldal 4. bekezdését azzal egészíti ki, hogy az önkormányzat képviselő testülete 2008. őszén döntött a befektetés fenntartása mellett, ekkor a veszteség már 44 millió forint volt.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, azt az ítéletábra a fenti kiegészítésekkel, illetőleg helyesbítésekkel határozatának alapjául elfogadta.

- o -

Az ítéletábra álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból helyes jogkövetkeztetést vont le, amikor azt állapította meg, hogy az I. rendű vádlott terhére vagy nem állapítható meg a vádiratban foglalt köteleességszegés, vagy ami megállapítható, az a köteleességszegés nem áll okozati összefüggésben a vagyoni hátrány bekövetkezésével.

Az I. rendű vádlott - mint polgármester - a képviselő testület által rá átruházott vagyonkezelés körében a képviselő testület határozata szerint kellett, hogy eljárjon.

Abban is helyesen foglalt állást a törvényszék, hogy az I. rendű vádlott azzal, hogy részvényt vásárolt, nem szegte meg vagyonkezelői kötelezettségét. Az előterjesztést megelőzően az ide vonatkozó jogszabályi háttérrel megvizsgálták és nem ütközött jogszabályba, hogy az önkormányzat vagyonát részvényekbe fektesse. Erre vonatkozóan sem a képviselő testület, sem a pénzügyi bizottság nem látott akadályt. Miután megszületett a testületi határozat a felettes szervek sem kifogásolták ezt a tevékenységet. Csupán 2009-ben az Állami Számvevőszék kifogásolta először a tőzsdei tevékenységet, de ezzel összefüggésben egységes álláspont még ekkor sem alakult ki.

A fellebbviteli főügyészség az I. rendű vádlott kötelezettségszegését abban látta, hogy az önkormányzat által az I. és II. rendű vádlott közreműködésével kötött szerződés nem tartalmazta a 2%-os ún. stoplost garanciát biztosító rendelkezést.

Nem vitás, hogy a képviselő testület és a pénzügyi bizottság szóbeli tájékoztatása során ez a 2%-os garancia elhangzott. Az sem vitás, hogy ezt a tagok nem egyformán értelmezték. Ennek ismeretében azonban a képviselő testület olyan tartalmú határozatot hozott, hogy abban nem szerepel a 2% garancia szerződésben való szerepeltetése.

Ugyanakkor maga a tájékoztatás részletes volt, kitért arra is, hogy a tőzsdei tevékenység kockázatos, viszont nagyobb haszonnal jár az akkori banki betétek kamataihoz képest. Nyilván e kockázat tudatában döntött a képviselő testület a részvényvásárlás mellett.

Mindezek mellett az is megállapítható, hogy a vádlottak által javasolt 50 millió forint helyett a képviselő testület 100 millió forintért történő részvényvásárlásra adott megbízást.

Mindezekre figyelemmel tehát, mivel a képviselő testület határozatában nem szerepelt a 2%-os garancia kötelező alkalmazása, így nem szegett szándékosan szabályt az I. rendű vádlott, amikor az általa aláírt szerződésben e garanciáról nem történt rendelkezés.

A fentiekén túl a fellebbviteli főügyészség az I. rendű vádlott terhére róta azt is, hogy a 44 millió forintos veszteség kialakulása előtt soron kívül nem tájékoztatta a befektetés alakulásáról a képviselő testületet.

E körben a rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy a részvényvásárlásra 2008. május 6. és május 21. napján került sor. Ezt követően az I. rendű vádlott megbízása alapján a III. rendű vádlott napi rendszerességgel (**tanú neve**)-n keresztül tőzsdei tranzakciókat bonyolított le, mely tranzakciók kezdetben nyereségesek voltak. 2008. augusztus végétől, szeptember elejétől kezdett a részvények árfolyama zuhanni. Ennek eredményeképpen szeptemberben le is álltak a részvények kereskedésével. Az árfolyamzuhanás rövid idő alatt jelentős volt a mindenki által jól ismert gazdasági válság következtében. Ekkor azonban még az elemzők sem tudták megállapítani, hogy ez nem átmeneti, hanem tartós árzuhanás lesz.

Az elsőfokú bíróság az ok-okozati összefüggéssel, illetve a vagyoni hátrány vonatkozásában a szándékosság megállapításával részletesen nem foglalkozott.

Nyilvánvalóan azért nem, mert a szándékos kötelezettségszegés hiánya mint törvényi tényállási elem hiánya miatt a bűncselekmény megállapítására nem kerülhet sor.

E körben azért a másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a vagyoni hátrány bekövetkezése nem áll egyébként sem összefüggésben azzal, hogy a 2%-os stoplost a szerződésben szerepelt-e vagy sem, így az I. rendű magatartása és a bekövetkezett eredmény között ok-okozati összefüggés sem lenne megállapítható.

Ezen túl az I.r. vádlott legalább eshetőleg szándékának a vagyoni hátrány bekövetkezésére is ki kellett volna terjedni. A részvények árfolyamának esése, az absztrakt szinten fennálló tőzsdei kockázat azonban az eredmény tekintetében sem tesz lehetővé szándékosság megállapítását.

E körben az ítélőtábla a fentiekre is figyelemmel osztotta a védők álláspontját, hogy az I. rendű vádlott 2008. májusában nem tudhatta, előre nem láthatta, hogy ilyen

veszteség fog bekövetkezni.

2008. őszén pedig már a képviselő testület ülésére sor került, ahol az a döntés született, hogy az addigra kialakult 44 millió forint veszteséget ne realizálják, hanem várjanak, hátha emelkedni fog az árfolyam.

Tehát minden olyan rövid idő alatt zajlott le - 1-2 hónap - hogy nem róható olyan köteleességszegés sem a vádlott terhére, hogy nem tette meg a szükséges intézkedést, nem tájékoztatta a döntésre jogosult képviselő testületet.

Az elsőfokú bíróság, mivel a szándékos köteleességszegéseket nem állapította meg, vizsgálta, hogy gondatlanság és így hanyag kezelés megállapítható-e a vádlottak terhére. Ezt is helyesen nemlegesén döntötte el, az általa kifejtettekkel az ítélőtábla mindenben egyetértett.

Helyes jogi következtetést vont le az elsőfokú bíróság akkor is, amikor azt állapította meg, hogy az I. rendű vádlott az Ötv. 9. § (3) bekezdésében írt hivatali kötelezettségét megszegte, amikor a rá átruházott hatáskört továbbruházta a III. rendű vádlottra. Azonban azt is helyesen állapította meg, hogy a köteleességszegés a bekövetkezett vagyoni hátránnyal nem áll ok-okozati összefüggésben.

Az I. rendű vádlott által szándékos köteleességszegésre nem került sor és a vagyoni hátrány vonatkozásában sem egyenes, sem eshetőleges szándéka nem állapítható meg, az a gyorsan bekövetkező gazdasági válság következménye volt. Ezért tettesi alapcselekmény hiányában bűnsegédi magatartás sem állapítható meg II., III. rendű vádlottakat illetően.

Helyesen járt az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottakat bűncselekmény hiányában mentette fel, de nem hivatkozott a Be. 6. § (3) bekezdés a) pontjára, ezért ezt a másodfokú bíróság pótolta. Egyebekben az elsőfokú bíróság álláspontját mindenben osztotta, azzal maradéktalanul egyetértett.

A bűnügyi költséget tekintve észlelte az ítélőtábla, hogy volt olyan tétel, ami nem került bevezetésre, illetőleg részben tévesen kerültek összegek bevezetésre a költségjegyzékbe. Mindezek figyelembevételével megállapította, hogy az állam terhén maradó bűnügyi költség összege helyesen 44.580,- forint.

A nyilvános ülésen a vádlottak által felmutatott igazolványokból megállapította, hogy az I. rendű vádlott anyja neve helyesen **(1. sz. név)**, míg személyazonosító igazolványának száma [1. sz. személyazonosító igazolvány szám], a II. rendű vádlott születési éve helyesen [év], anyja nevének írásmódja **(2. sz. név)**, a III. rendű vádlott neve (III.rendű vádlott neve), személyazonosító igazolványának száma: [2. sz.

személyazonosító igazolvány szám].

A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla az ügyész fellebbezését alaptalannak ítélte, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint helyben hagyta.

Szeged, 2014. szeptember 3. napján

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke

Sefta Márta dr. sk. . Nikula Valéria sk.
a tanács tagja, előadó a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.197/2014/5. számú végzése, valamint a Gyulai Törvényszék 3.B.528/2011/51. számú ítélete a mai napon jogerős.

Szeged, 2014. szeptember 3. napján

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke